

Prezidents Henrijs B. Airings
Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Cik liels būs jūsu prieks

Tikai daži prieka mirkļi dzīvē ir saldāki un ilgāki par to, kad jūs zināt, ka esat palīdzējuši citiem pieņemt atjaunoto Jēzus Kristus evaņģēliju savā sirdī. Iespēja izbaudīt šādu prieku tiek piedāvāta katram Baznīcas loceklim. Kad mēs tikām kristīti, mēs apsolījām, ka mēs „stāvēsim kā Dieva liecinieki visos laikos un visās lietās un visās vietās, lai [mēs] tādi varētu palikt līdz pat nāvei, lai [mēs] varētu tikt Dieva pestīti un tikt pieskaitīti tiem, kas ir no pirmās augšāmcelšanās, lai [mums] varētu būt mūžīgā dzīve” (Mosijas 18:9).

Visi Baznīcas locekļi uzņemas daļu no atbildības, kas ir dota Baznīcai, — sludināt Jēzus Kristus evaņģēliju pasaulei jebkurā vietā un visā sava mūža garumā. Tas Kungs ir skaidri teicis: „Lūk, Es sūtu jūs liecināt un brīdināt ļaudis, un katram cilvēkam, kurš ticis brīdināts, klājas brīdināt savu tuvāko” (M&D 88:81). Pilna laika misionāriem ir dots spēks mācīt tos, kuri vēl nav Baznīcas locekļi. Baznīcas locekļiem ir dots spēks atrast tos, kurus Tas Kungs ir sagatavojis, lai misionāri viņus mācītu.

Mums ir jāizmanto sava ticība, lai noticētu tam, ka Tas Kungs ir sagatavojis cilvēkus mums apkārt, lai tie tiktu mācīti. Viņš zina, kas viņi ir un kad viņi būs gatavi, un Viņš var aizvest mūs pie viņiem ar Svētā Gara spēku un dot mums vārdus, lai uzaicinātu viņus uz misionāru pār-runām. Solījums, ko Tas Kungs deva kādam misionāram 1832. gadā, ir tas pats solījums, ko Viņš dod mums mūsu

uzdevumā meklēt cilvēkus, kuri ir gatavi, lai tos mācītu misionāri: „Es sūtīšu viņam Mierinātāju, kas mācīs viņam patiesību un ceļu, pa kuru viņam jāiet; un tik daudz, cik viņš ir uzticīgs, Es viņu kronēšu atkal ar kūlišiem” (M&D 79:2–3).

Un liela prieka apsolījums, kas tiek dots uzticamam misionāram, tiek dots arī mums kā uzticamiem Baznīcas locekļiem, kas ir veltījuši savu sirdi misionāru darbam:

„Un tagad, ja jūsu prieks būs liels ar vienu dvēseli, ko jūs būsit atveduši pie Manis Mana Tēva valstībā, cik liels būs jūsu prieks, ja jūs atvedīsiet daudzas dvēseles pie Manis!

Lūk, jūsu priekšā ir Mans evaņģēlijs un Mana klints, un Mana glābšana.

Lūdziet Tēvu Manā Vārdā, ticībā ticot, ka jūs saņemsit, un jums būs Svētais Gars, kas pavēsta visu, kas ir nepieciešams, cilvēku bērniem” (M&D 18:16–18).

Papildus Svētajam Garam, kas palīdz mums atpazīt un aicināt tos, kas ir gatavi, lai viņus mācītu, Tas Kungs ir aicinājis un apmācījis vadītājus, lai tie mūs vadītu. Vēstulē, kas ir datēta ar 2002. gada 28. februāri, Augstākais Prezidijs lielāku atbildību par misionāru darbu ir uzlicis bīskapiem un bīskapijām.¹ Ar bīskapijas vai draudzes padomes palīdzību priesterības izpildkomiteja izstrādā misionāru plānu Baznīcas vienībai. Šajā plānā ir ieteikumi, kā Baznīcas locekļi var atrast tos, kas ir gatavi uzklaut

misionāru pārrunas. Draudzē vai bīskapijā ir cilvēks, kas ir aicināts par bīskapijas vai draudzes misijas vadītāju. Šim misijas vadītājam ir ciešs kontakts ar pilna laika misionāriem un viņu klausītājiem.

Pastāv daudz veidu, kā jūs labāk varat pildīt savu personīgo pienākumu, — palīdzēt atrast cilvēkus, lai misionāri viņus varētu mācīt. Vienkāršākais veids būs vislabākais.

Lūdziet, lai Svētais Gars jūs varētu vadīt. Runājiet ar vietējiem vadītājiem un misionāriem, lūdzot pēc viņu ieteikumiem un apsolot viņiem palīdzēt. Iedrošiniet tos, kas kopā ar jums ir iesaistīti šajā darbā. Un lieciniet visos laikos ar vārdiem un darbiem, ka Jēzus ir Kristus un ka Dievs atbild uz lūgšanām.

Es liecinu, ka Svētais Gars jūs vadīs pie tiem, kas meklē patiesību, ja jūs lūgsiet un strādāsiet, lai saņemtu šo vadību. Un es zinu no savas pieredzes, ka jūsu prieks būs ilgstošs kopā ar tiem, kas izvēlējās pieņemt evaņģēliju savā sirdī un tad izturēt ticībā.

ATSAUCE

1. Skat. „News of the Church: Ward and Branch Missionary Work Emphasized,” *Liahona*, 2002. gada augusts, 4. lpp.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA

- *Teaching, No Greater Call* mūs māca iedrošināt tos, kurus mēs mācām, izvirzīt mērķus, lai palīdzētu viņiem dzīvot atbilstoši tiem principiem, kurus tie ir mācījušies (skat. 159. lpp.). Apsveriet iespēju kopā ar ģimeni uzskaitīt tās misionāru darba svētības, kuras ir minējis prezidents Airings, un, ja jūtat pamudinājumu, uzaiciniet ģimeni izvirzīt mērķus dalīties evaņģēlijā.
- Apsveriet iespēju kopā ar ģimeni dalīties idejās par iespējām dalīties evaņģēlijā, paturot prātā prezidenta Airinga padomu: „Vienkāršākais veids būs labākais.” Lai vairāk uzzinātu par idejām un iespēju tajās dalīties, skat. *Teaching, No Greater Call* 160. lpp.

JAUNIEŠI

Daudzie misionāri manā dzīvē

Elizabeth S. Stailza

Pirmajā svētdienā, kad es apmeklēju baznīcu kopā ar misionāriem, es atpazinu cilvēkus, ar kuriem es biju uzaugusi un kurus pazinu no savas apkārtnes. Es redzēju vienu no manām skolas labākajām draudzenēm,

pamatskolas un vidusskolas sekretāres, meiteni, pret kuru pagātnē es izturējos ne īpaši jauki, un pat jaunekli, kurā es reiz biju iemilējusies.

Katrs no šiem cilvēkiem uz mani atstāja neizdzēšamu iespaidu. Mana labākā draudzene bija kāda ļoti godprātīga jauna sieviete, un, pateicoties viņai, es izvēlējos turpināt interesēties par Baznīcu. Sekretāres, kas atcerējās mani no skolas, palīdzēja man apzināties, ka esmu svarīga. Par dievišķo mīlestību un žēlsirdību es mācījos no jaunās sievietes, kas pieņēma mani, neskatoties uz manu ne tik jauko izturēšanos pret viņu pagātnē. Mana agrīno pusaudžu dienu mīlestība rādīja tik labu piemēru, ka es pamanīju viņa gaismu un gribēju atrasties viņa tuvumā.

Šī pieredze palīdzēja man iemācīties to, ka pat pirms manas pirmās tikšanās ar misionāriem Debesu Tēvs bija sagatavojis mani saņemt evaņģēliju caur cilvēkiem, kurus Viņš ir devis man apkārt. No viņiem es mācījos, ka mazas lietas, kuras mēs veicam, var atstāt lielu ietekmi. Vissvarīgākais, ko esmu mācījusies, ir tas, ka misionāru darbs sākas ar mani.

BĒRNI

Evaņģēlijs — dāvana, ar kuru dalīties

Vārds *evaņģēlijs* attiecas uz visām mācībām un priekšrakstiem, kurus mums ir devis Jēzus Kristus un Viņa pravieši. Evaņģēlijs ir kā grozs, kurš ir piepildīts ar Debesu Tēva dāvanām. Jūs varat palīdzēt izdalīt šīs dāvanas citiem cilvēkiem. Ar kuru cilvēku jūs varētu dalīties šajā evaņģēlija dāvanā?

Izlasiet katru pantu no šiem Svētajiem Rakstiem un izveidojiet sarakstu ar dažām no dāvanām, kas ir iekļauts evaņģēlijā, vai arī uzzīmējiet šīs dāvanas.

1. Jēkaba v. 5:14–15
2. Mosijas 16:6–7
3. 3. Nefijs 18:1–10
4. M&D 20:72–73
5. M&D 33:16
6. M&D 89:4, 18–21
7. M&D 132:46
8. M&D 137:10
9. M&D 138:32–34

© 2011 by Intellectual Reserve, Inc. Visas tiesības saglabātas. Printed in Germany. Angļu val. teksta apstiprinājums: 6/10. Tulkojuma apstiprinājums: 6/10. *First Presidency Message, February 2011* tulkojums. Latvian. 09762 153

Ticība • Ģimene • Palīdzība

Visu lietu atjaunošana

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas palīdzēs jums stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

Pravietis Džozefs Smits izveidoja Palīdzības biedrību kā svarīgu Baznīcas sastāvdaļu. Mēs kā prezidijs ceram, ka varēsim jums palīdzēt saprast, kāpēc Palīdzības biedrība ir svarīga jūsu dzīvē.

Mēs zinām, ka Jaunajā Derībā sievietes izrādīja ticību Jēzum Kristum un piedalījās Viņa darbā. Lūkas 10:39 stāsta par Mariju, ka „tā apsēdusies pie Tā Kunga kājām, klausījās Viņa vārdos”. Jāņa 11:27 Marta liecina par Kristu: „Viņa saka: Jā, Kungs, es ticu, ka Tu esi Kristus, Dieva Dēls, kam jānāk pasaulē.” Apustuļu darbi 9:36, 39 runā par „kād[u] mācekli[i], vārdā Tabita, ... tā bija labdare un nabagu apdāvinātāja ... un visas atraitnes viņu apstāja, ... rādīdamas svārkus un drēbes, ko Stirna, pie tiem būdama, bija darinājusi”. Foiba Romiešiem 16:1–2 „kalpoja Kenhrejas draudzē” un „viņa daudziem bijusi par aizstāvi”.

Šie ticības, liecības un kalpošanas paraugi turpinājās pēdējo dienu Baznīcā un tika formāli deklarēti Palīdzības biedrības izveidošanu. Džūlija B. Beka, Palīdzības biedrības vispārējā prezidente, mācīja: „Gluzī tāpat kā Glābējs Jaunās

Derības laikā aicināja Mariju un Martu piedalīties Savā darbā, arī šīs atklāšanas sievietes ir oficiāli aicinātas piedalīties Tā Kunga darbā. ... Palīdzības biedrības organizācija 1842. gadā mobilizēja sieviešu kopējos spēkus un viņu individuālos uzdevumus, lai uzceltu Tā Kunga valstību.”¹

Mēs izpildām savu darbu, kad koncentrējamies uz Palīdzības biedrības mērķiem: palielināt ticību un personīgo taisnīgumu, stiprināt ģimenes un mājas, kā arī meklēt un palīdzēt tiem, kuriem tas ir nepieciešams.

Es liecinu, ka Palīdzības biedrība tika organizēta dievišķā veidā, lai palīdzētu glābšanas darbā. Katrai Palīdzības biedrības mācai ir nozīmīga loma šī svētā darba veikšanā.

Silvija H. Alreda, pirmā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā.

No Svētajiem Rakstiem:

Joēla 2:28–29; Lūkas 10:38–42; Efeziešiem 1:10

No mūsu vēstures

Māsa Džūlija Beka mācīja, ka „mēs zinām caur pravieti Džozefu

Smitu, ka Palīdzības biedrība ir atjaunošanas oficiāla sastāvdaļa”.² Atjaunošanas process sākās ar Pirmo vīziju 1820. gadā un turpinājās „rindiņu pēc rindiņas, priekšrakstu pēc priekšraksta” (M&D 98:12). Kad Palīdzības biedrība oficiāli tika izveidota 1842. gada 17. martā, pravietis mācīja sievietēm par viņu nozīmīgo lomu atjaunotajā Baznīcā. Viņš teica: „Baznīca nekad nav bijusi pilnībā izveidota, kamēr tajā netika organizētas sievietes.”³

ATSAUCES

1. Džūlija B. Beka, „Fulfilling the Purpose of Relief Society,” *Liahona*, 2008. gada nov., 108. lpp.
2. Džūlija B. Beka, „Fulfilling the Purpose of Relief Society,” 108. lpp.
3. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 451. lpp.

Ko es varu darīt?

1. Kādu palīdzību es sniegšu šajā mēnesī māsām, kuras es apmeklēju, kas kalpos kā piemērs Jēzum Kristus mācekles ticībai?
2. Kādu atjaunotā evaņģēlija mācību es studēšu, lai stiprinātu savu liecību šomēnes?

Vairāk informācijas var iegūt www.reliefsociety.lds.org.